ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

İstiklâl Marşı Şairimiz

MEHMET ÂKİF

KİTAP KÜRÜŞ KÖYÜNE
.....IN
HEDİYESİDİR
GEÇMİŞLERİNİN
RUHUNA FATİHA

Sayı: 31 — 75 Kr.

NASREDDİN HOCANIN TORUNU HIZIR DENİZALTI ÜLKESİNDE

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

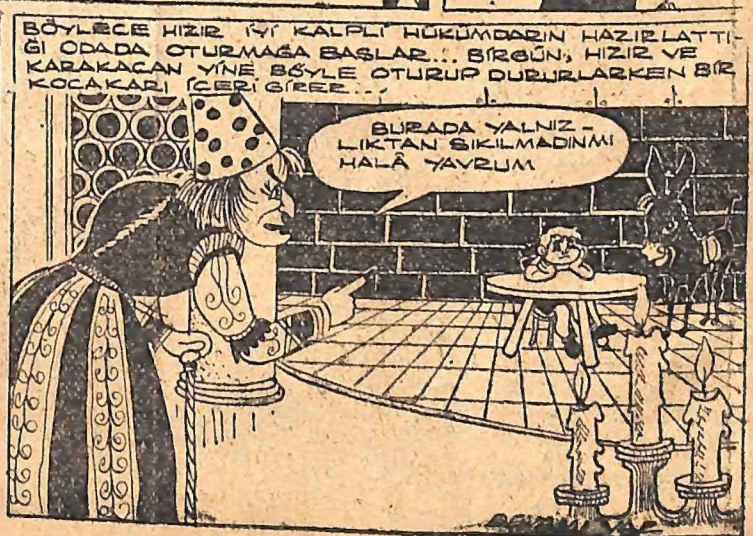

İstiklâl Marşımızın Büyük Şairi

Mehmet Âkif

MEHMET ÂKİF, 1873 yılında Fatih'te doğdu. Babası İpekin Şuşişe köyünden İstanbula gelmiş, okumuş, Fatih medreselerinde ders verecek kadar iyi yetişmiş ve yüzlerce öğrenci yetiştirmiş Mehmet Tahir Efendi, annesi de Şerife Hanım dı.

Âkif ilk tahsilini Fatih'teki Emir Buhari mahalle mektebinde yaptı. Daha sonra Fatih Merkez Rüşdiyesinde okudu. Arapça, Farsça ve Fransızcaya, bu arada şiire karşı büyük bir hevesi vardı. Babasından ders alıyordu. Ona en fazla bilgi veren babası olmuştu. Ozaman bir orta mektep olan rüşdiyeden sonra Mülkiye mektebine girdi. Bu okulun ilk kısmını bitirince Halkalı Ziraat Okulundaki Baytar Mektebine girdi ve burasını birincilikle bitirdi. Bu arada şiir yazmağa başlamıştı.

Okul bitince memuriyete tâyin edildi. Rumelide, Anadolu'da, Arabistan'da birçok şehir gezdi, köylülerle ve halkla temas etti. Daha sonra yüksek okullarda ders vermeğe başladı. Memurluk, öğretmenlik, muharrirlik arasında eserlerini de yazmağa başladı.

İsmet adında bir hanımla evlenen Âkif'in, Cemile, Feride Suat, İbrahim, Naim, en sonra da Emin ve Tahir adında çocukları dünyaya geldi.

Anadolu'yu, Rumeli'yi, Mısır'ı, Arnavutluk'u, Kahire ve Medine'yi gezmiş; Hicaz'a gitmiş olan Akif, Almanya'da da bulundu.

Bu büyük yaradılışlı insanda Allahına karşı derin bir bağlılık, dine karşı sonsuz bir hürmet ve sevgi, milletine, Türklüğe karşı hayranlık ve muhabbet, insanlığa, cemiyete hizmet duyguları vardı. Bütün şiirlerinde, yazılarında, bu sevgiler, bu inançlar yanyana kendisini gösterir. Âkif hiçbir zaman kendi görüş ve duygularını terketmedi. İnançları sarsılmadı.

Beş defa basılmış olan «Safahat» isimli eseri yedi kitaptır. Edebiyatımızda örnek olarak gösterilen bütün şiirleri açık Türkçedir. Onun, yalnız, Çanakkale için yazdığı özlü, içten duyulan, şaheser şiiri, bir insanı meşhur etmeğe kâfidir. İnsan onun duyduğu vatan sevgisi, onun duyduğu Mehmetçik sevgisi karşısında ürperir, onun büyüklüğünü, onun söyleyiş, yazış ve duyuş kudretinin üstünlüğünü anlar.

Büyük Millet Meclisine milletvekili olarak girmiş bulunan Mehmet Âkif Ersoy'un «İstiklâl Marşı» güftesi Mecliste okunduğu zaman büyük bir hayranlıkla karşılanmış ve 12 Mart 1921 de kabul edilmişti Bu marşı merhum Zeki Üngör bestelemiştir.

İstiklâl Marşımızı yazan, istiklâl âşıkı, büyük şair, büyük müslüman Mehmet Âkif Ersoy 27 Aralık 1936'da, 63 yaşında öldü ve Edirnekapı Mezarlığına gömüldü.

Nur içinde yatsın!

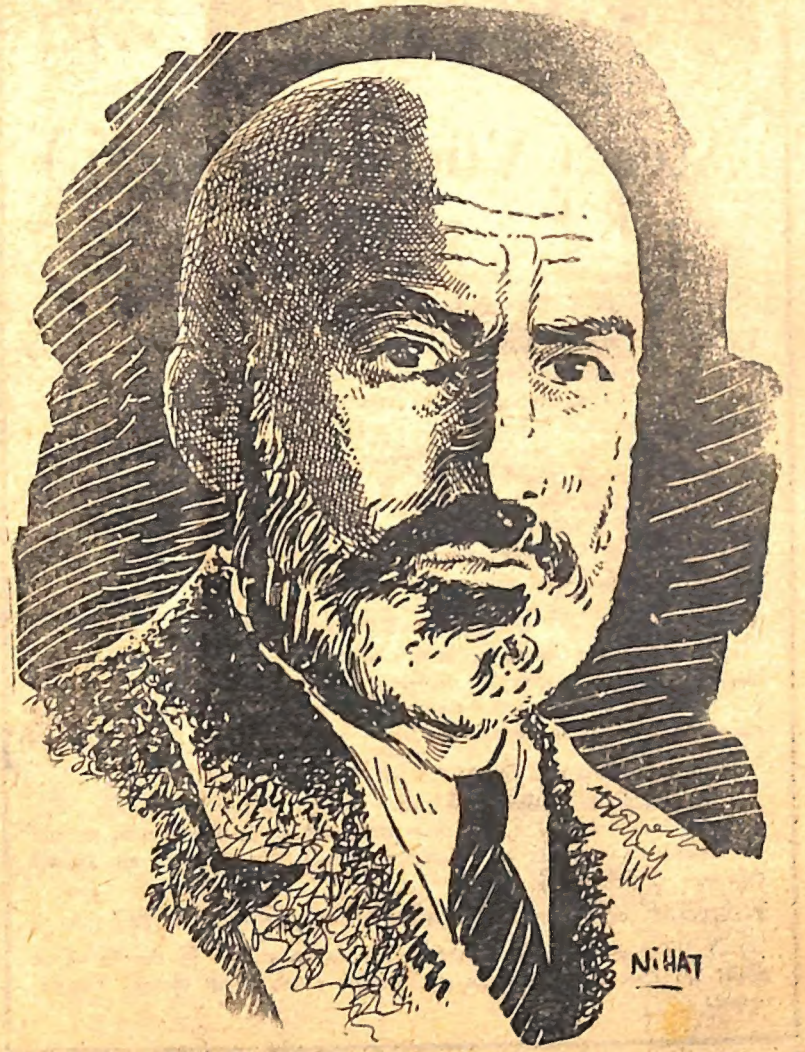

OKULUMUZ

Okulumuz: Köy okulu,
İçi, dışı gül kokulu!
And içmişiz olmak için:
Hem birimiz yurdun kulu!

İlimizdir: Eskişehir,
Manzarası sanki şiir!
Oldu şanlı Sakarya'mız:
Bize hayat, ele zehir!

Arı gibi çalışırız,
Her güçlüğe alışırız!
Bize Türkmen soyu derler,
Fırtınayla yarışırız!

Köyümüzdür: Karaören,
Âşık olur onu gören...
Çok yaşasın Türk milleti,
Odur bize hayat veren!

Okulumuz: Köy okulu,
İçi dışı gül kokulu!
And içmişiz olmak için,
Her birimiz yurdun kulu!

F. Cemal Oğuz ÖCAL

CENGİZ HANIN HAZİNESİ

YAZAN.
APTULLAH ZİYA
KOZANOĞLU

— 11 —

Hakan:

— Eline deri eldiven verin bu sersemin, dedi. Ak Doğanı salıyorum.

Keloğlan sırıttı:

— Eldiven filân istemez. Doğan benden yılar

Yürüdü, hâlâ hırçın hırçın kanat çarpan Doğana yaklaştı. Gözlerini Doğanın kanlı gözlerine dikti. Birbirlerini süzdüler.

İkisi de karşısındakinin gücünü yenmek istermiş gibi alev saçan bakışlarla birbirlerini kolluyorlardı.

Akdoğan üç kere daha öttü. Fakat bu üç ötüşün her biri diğerinden daha yumuşak ve daha bitkindi.

Keloğlan elini uzattı. Yırtıcı kuşun başını üç kere sıvazladı. Kuşun gergin kanatları gevşedi Otüşleri bir mırıltı halini aldı. O zaman Keloğlan kuşu Hakanın omuzundan aldı, kendi sağ eli üstüne koydu. Yırtıcı kuş, bıçağa boyun eğmiş bir hindi gibi uysallaşmıştı.

Keloğlan kuşu kaldırdı. Gagasını yanağına sürdü, dudaklarını iki eli ile açtığı gagasının içine soktu. Sonra parmakları ile Doğanın ak gözlerini sıvazladı, üfledi. Taş gibi katılmış Doğanı yere koydu.

Hakan heyecanla bağırdı:

— Ne yaptın hayvan? Doğanı öldürdün!

— Hayır Hakanım uyuyor Buyrun!

Hakan geniş bir nefes aldı. Kendisine uzatılan sevgili Doğanını aldı. Yüzü şaşkınlık ve sevinç ışıkları ile parlıyordu. Keloğlan'a döndü:

— Sana güveneceğim geliyor delikanlı, dedi. Fakat oda uşaklığından Hakan yiğitliğine böyle bir oyunla çıkılmaz. Bir başka gösterin var mı?

— Siz ne emredersenİz Hakanım!

— Yok, yok, sen iste!

— Hayır siz emredin!

— Ya?! Ben emredeyim demek. İki buyruğum daha var. Hele birincisini başar. Türk ordusunda kuş uyutmaktan daha önemli bir şey vardır herhalde...

— Vardır Hakanım,. Pehlivanlık!

— Ya! İçimden geçenleri okuyorsun demek?

— Herkesin içinden geçeni gözünden okurum. Şimdi beni ilgilenilebilecek bir çocuk buluyor, fakat bende savaşa, uğraşa hazır bir güç bulunup bulunmadığını bilemiyorsunuz.

— Evet, bilemiyorum. Bunu bana bildirebilir misin?

— Ordumuzun baş pehlivanı Kurt Pençeli'yi yenersem yeter mi?

DOKTORUNUZ diyorki

Ateş (Vücut Harareti)

Dr. TURAN HATİBOĞLU

Vücut hararetimiz normal şartlarda daima sabittir. Bunun dışına çıkınca ateşleniriz, yani hasta oluruz.

Vücut harareti nasıl husule gelir?

Vücudümüzün harareti gıdaların vücut icinde yanması suretiyle husule gelir, bu yanma daha çok adelelerde olur. Vücudümüzün hararetini beynimizde bulunan bazı önemli merkezler düzene korlar, bu merkezlere «harareт merkezi» denir.

Kana karışan çeşitli mikrop ve yabancı maddeler ve proteinler bu hararet merkezine tesir ederek vücudümüzün hararetini yükseltir. Bazan da bu maddeler hararet merkezine fazla tesir ederek bu merkezin işleyemez hale gelmesine, yani felç olmasına sebep olarak hararetimizin yükseleceği yerde düşmesine sebep olurlar.

Vücut harareti nasıl ve nerelerden ölçülür?

Vücudümüzün harareti koltuk altından, kasıktan ve ağızdan buna mahsus termometre ile ölçülür.

Memleketimizde, hastahanelerde ve evlerde vücudümüzün harareti daha çok koltuk altından ölçülür.

Normalde vücut hararetimiz nekadardır?

Normal hallerde koltuk altından ölçülen vücut hararetimiz 36,2-36,8 derecedir. 37 ve daha yukarı dereceler ateşli olduğumuzu anlatır.

Sabahları ateşimiz en düşüktür (36,2), akşam üzeri en yüksek dereceye çıkar (36,8).

Nekadar hararet derecelerinde yaşayabiliriz?

Yapılan tecrübelerden anlaşılmıştır ki, en yüksek 46 derece ve en düşük 25 derecelik vücut hararetlerinden sonra hayat olmaz. Yaşıyamayız.

Bu son sözler, demindenberi sessiz duran divanın üstünden fırtına geçmiş gibi sarstı. Her ağızdan bir ses çıktı. Haykıran, hırsından neerede bulunduğunu unutup sövenin sayısı gittikçe kabarıyordu.

Bu otağda yıllardanberi ilk defa Hakan, tutumu elinden kaçırıyordu. Kolunu kaldırıp divandaki gürültüleri bastırdı:

— Hakandan destur almadan, orduda hırlamak yeni mi çıktı? Susun sersem kazlar!

(Sersem Kazlar) susunca Hakan dişlerinin arasından:

— Başpehlivan olacak ayı ne bekliyor hâlâ? diye homurdandı. Hemen meydana gelsin.

Sonra Keloğlana döndü. Çakır gözlerinden şimşekler çakıyordu:

— Orduda Hakan önünde Tarhanlar bir, deliler iki, senin gibi aklına geleni destursuz konuşur. Bre deli oğlan, bu densiz ve ölçüsüz konuşmanın diyetini ödiyeceksin. Ya başpehlivan Koca oğlanı şimdi, önümüzde yenersin, ya leşini aç köpeklere vereceğim.

— Yazık, köpeklerin aç kalmaması için aynı cezayı Başpehlivanınıza da verin. Ben yenilmek için doğmadım.

Keloğlan, hâlâ yüksekten atıyordu. Bu tatsız konuşmaya bir son verebilmek için Hakan:

— Nerede kaldı Kurt Pençe? Tez meydana gelsin! diye gürledi.

Hakanın, gerilen sinirlerini yatıştırmak için daha boğaltağını (*) çıkaramayan Başpehlivan Kurt Pençe'yi meydana bir topaç gibi saldılar.

(*) Hırka.

— Cengiz Han'ın okunu ancak ben gerebilirim!...

Bir anda iki güreşçi, karşı karşıya kalıverdi. Okkaları gülünç denecek kadar birbirine denk değildi.

Divan konukları Keloğlan'a acıdılar. Hakan da bu okka farkını sezdi. Acı acı sırıtan Kurt Pençe'den, kaşlarını bile çatmadan, koyun çobanı durumu ile bekleyen Keloğlan'a gözlerini kaydırdı.

— Caydın mı Keloğlan, dedi.

— Hayır! Hem adım Keloğlan değil. Sonra başpehlivana döndü:

— Haydi Koca oğlan! dedi. Kapışalım da meydan iyi bir seyran görsün.

Kurt Pençe, birden atıldı. Sol elini savurdu, sağ eli ile Keloğlan'ın kolunu kapmak istedi.

Keloğlan bu saldırışı bekleyormuş gibi önce sağ elini uzattı. Şimşek hızı ile kolunun dirseğiyle Kurt Pençe'nın elini savurdu.

Birinci saldırışının bacak kadar bir yumurcak tarafından savrulması Kurt Pençe'nin canını sıkmıştı.

Fakat Keloğlan gülüyordu.

— Kurt Pençe, dedi. Bu açmazlarını yabancı pehlivanlara kullan. Her Türk sol elini ve ayağını kullanmasını, hele senin oyununu çok iyi bilir.

Sonra onun sersemliği ile alay eden otağ halkına döndü.

— Sağ kolumu kapmak istedi, dedi. Bana söylese uzatırdım.

Sağ kolunu uzattı:

— Tut Kurt Pençe, dedi. Dene bakalım. Kolumu parçalayabilecek misin?

Sağ kolunu uzatmış bekliyordu. Bu açık bir meydan okuma, hiç değilse Kurt Pençe ile alay eder bir haldi.

Kurt Pençe'den önce, Hakan divanında bulunduklarını unutup yamakları:

— Tut usta! Kolunu parçala! diye haykırdılar.

(Devamı gelecek sayıda)

ŞOPEN KİMDİR?

Tam adı Frederik Fransuva Şopen'dir. Meşhur bestekâr ve piyanisttir. 1810 da Varşova civarında doğmuştur. 1849 da Paris'te ölmüştür. Babası Fransız, annesi Polonyalıdır. Hassas ve hasta bir adamdı. Çok zeki idi. Çocukken herkesi şaşırtacak şeyler sorardı. İlk konserini 19 yaşında Viyana'da verdi. Memleketi Polonya'yı çok derin bir sevgi ile sevdiği için vatanının durumu onun zaten veremle kavrulan bünyesini büsbütün eziyordu. Almanya'yı, İngiltere'yi dolaşarak konserler verdi ve nihayet 39 yaşında iken, amansız hastalığından kurtulamıyarak öldü.

Musikisi çok sairâne, romantik ve hazindir. Piyanoyu fevkalâde güzel çalarmış.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Bir Maç Seyrettim

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Bu haftaki yazımla, kendi görüşüme göre, seyrettiğim bir maçı anlatmak istiyorum. İyi havalarda, ara sıra, futbol maçlarına gidiyorum. Bu benim için âdeta bir dinlenme oluyor. Dikkatimi bazen futbolculara veriyor, onların sıçrayışlarına, çevikliklerine, kafa çıkışlarına bakıyorum. Bazen kulüpleri tutan kalabalığın hareketlerine, göklere yükselen bağırışlarına, engin sevinçlerine dalıyorum. Onun için başka işlerimi düşünmüyorum.

Bu defa sevdiğim iki kulübün maçında bulundum. Taraftarları erkenden gelmişler, tribünlerdeki beton direklere bayraklarını asmışlar, balonlar uçuruyorlardı. İşin en güzel tarafı, her iki takımın seyircileri birbirine yakın oturuyorlardı. İnsan:

— Ne iyi, iki ayrı kulüp seyircileri böyle kardeş kardeş bir arada, diyor. Bu kadar da değil. Koyu taraftarlar, daha maç başlamadan birbirlerile şakalar yapıyorlar, hattâ diğer tarafa giderek, buketler hediye edip, sarmaş dolaş oluyorlardı. Bir taraf bir ağızdan eğlenceli şarkılar söylüyor, ayağa kalkıp oyunlar oynuyor, bu bitince öteki taraf başka bir türkü ve oyunla karşılık veriyordu. Oh! Ne iyi, açık hava eğlencesi gibi birşeydi bu...

Eskiden böyle değildi. Bir araya gelip, haydi bir şarkı söyleyelim denince, beraberlik olmaz, herkes bir telden calardı. Hattâ 25-30 yıl evvel bir spor kafilemiz Avrupa'ya gidince, orada bizimkileri ağırlamak için eğlence yapmışlar, millî marşlarını söylemişler, türkülerini okumuşlar. Bizimkilere:

— Haydi, demişler, siz de söyleyin, dinliyelim.

O zamanlar şimdiki gibi grup halinde söylenmeğe alışılmamış, ne yapsınlar? İçlerinden biri:

— Arkadaşlar, ben ne söylersem bana uyun demiş ve,

Hamsi koydum ta ta tavaya
Sıçradı gitti ha ha havaya

Diye başlamış. Şimdi öyle değil. Bir araya geldik mi,, millî marşımızdan tutun, şarkı ve türkülerimizi çok güzel söylüyor, oyunlarımızı oynuyoruz.

Ne ise maç başladı. Şutler, paslar, kurtarışlar... Bir az sonra seyircilerin bağırışları arasında bir taraf gol atıverdi. Golü atan takımın taraftarları hep bir ağızdan:

Ya ya ya, şa şa şa, diye başladılar, öbür tarafta ses seda yok. Derken karşı taraf da bir gol çıkardı. Bu defa susan taraf bir coştu, bir kıyamet. Bayraklar sallanmağa, re re re, ra ra ra sesleri yükselmeğe başladı.

Bunları gördükçe düşünmeğe başladım. Rahmetli Selim Sırrı Tarcan, biz öğretmen okulunda iken kocamızdı. İsveç'te bulunmuş, kuzey memleketlerini dolaşmış olduğundan oradaki insanların işlerinden çıkınca jimnastik salonlarına gittiklerini, idman yaptıklarını ve banyodan sonra evlerine döndüklerini söylerdi. İsveç jimnastiğini memleketimize o getirmiştir. Bugün okullarımızda ve 19 Mayıs Gençlik Bayramının spor gösterilerine katılan binlerce arkadaşımızın yaptıkları bu jimnastiğin esasını merhum hocamız kurmuştur. Son yıllarda bu maçlar ve seyirciler için de:

— Anlamıyorum, yirmiiki kişi meydana çıkıyor, koşuyor, vuruyor, tekme atıyor. Etrafına yirmiiki bin kişi toplanmış:

— Vur, kır, dayan! diye feryat ediyor. Rica ederim bunun neresi faydalı? derdi. Hem bunları hatırlıyor, hem de futbolculara dikkat ediyordum. Aralarında çelimsizler vardı. Oyun içinde âdeta eziliyorlar, çarpışmalarda hemen kendilerine gelemiyorlardı. Çok kuvvet ve nefes isteyen bu gibi sporlara, küçük iken değil de, onaltı yaşından sonra başlanırsa daha iyi olur. Zaten bu işten anlayanlar, doktorlar da böyle söylüyor. Nihayet hakem oyunun bittiğini ilân ediyor.

Ertesi gün gazetenin spor sahifedsine de baktım. Seyircilerin birbirlerine gösterdikleri yakınlığın saha içinde pek istenildiği gibi devam etmediğini yazıyordu.

Sevgili çocuklar, benim de söylemek istediğim bu ya! Bazı işlerimiz tam olmuyor işte. İyi başlıyoruz, sonunu getiremiyoruz. Derslerinizde, ödevlerinizde görülen şeyler.

Ah! İşlerinizi başladığınız hevesle bir bitirebilseniz...

Hem maça, hem oyunculara bakıyordum.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
1959 YILLIĞI
Hazırlanıyor!
BEKLEYİNİZ!

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Doğru olanlara X işareti koyunuz:

Fransa'nın başşehri neresidir ?
Belgrat— Paris — Londra

Fransa'nın nüfusu ne kadardır?

20 milyon — 30 milyon
40 milyon — 50 milyon

Fransa hangilerile komşudur ?
İtalyanlarla — Romanyalılarla — Almanlarla — Yugoslavlarla — İspanyollarla — Belçikalılarla

Fransa ..... lıkta dünya birincisidir.

Madencilikte — Şarapçılıkta — denizcilikte

Avrupa'nın en yüksek tepesi ..... Fransa'dadır.

Bu harita ..... haritasıdır.

Paris, Marsilya, Liyon şehirlerini haritadaki yerlerine yazınız.

Sayıları yerlerine koyunuz:

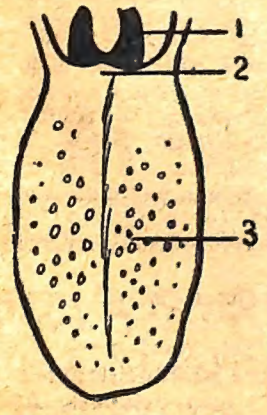

( ) Küçük dil, ( ) tatma memecikleri, ( ) dil kökü

Haritadaki numaraları yerlerine yazınız.

( ) İyonya, ( ) Yunanistan, ( ) Pelopones, ( ) Girit, ( ) Makidonya

Boş yerleri doğru olan kelimelerle doldurunuz:

Ege bölgesinde ilk medeniyet ..... de kuruldu.
Pelopones — Girit — Atina

Ege bölgesine ilk gelen insanlar ..... lılardır.
Akatlar — Torlar — Egeliler

Truva şehri ..... çevresindedir
İsparta — Atina — Çanakkale

Bu savaşlar hangi padişah zamanında olmuştur? Resimlerin altlarına yaz:

İstanbul'un alınması — Çaldıran zaferi — Viyana'nın kuşatılması — Otlukbeli savaşı — Mısır'ın alınması — Preveze deniz savaşı — Mohaç meydan savaşı.

Fatih Sultan Mehmet

.....
.....
.....
.....

Yavuz Selim

.....
.....
.....
.....

Kanuni Süleyman

.....
.....
.....
.....

Kanuni ..... lara imtiyazlar (kapitülâsyonlar) verdi.
İtalyanlara — Fransızlara — Almanlara

ATALIK ALP

YAZAN: ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

TÜRK ELİNİN mutlu günlerini yaşayan bir şehri de Kâşğâr'dı. Buradaki Türkler geniş pamuk tarlalarında çalışırlar, buranın ürünlerini işleyerek pek zengin ve müreffeh bir hayat sürerlerdi. Dünyada ilk pamuklu kumaşı yapan, Doğu elinde yaşayan bu Türklerdi. Hattâ bu Türkler ilk defa olmak üzere pamuktan barut yaparak Çin'e satmakta idiler. Barutu ilk icad eden bura Türkleri olmuştur. Hakanları Tuğluk Han'dı. Bu hakanın kuvvetli bir ordusu olup, askerleri ok atmakta pek usta idiler. Birgün Tuğluk Han otağında devlet işleriyle meşgul olurken, başbuğlarından birisi:

— Hakanım, veziriniz geldi, sizinle görüşmek istiyor, dedi.

Hakan da:

— Buyursun! diye emretti.

Veziri Tülek içeri girip boyun kestikten sonra diz çöküp bekledi. Hakan:

— Gel benim vezirim, yine ne var?

— Bu Çinlilerden bıktık usandık hakanım!

— Yine ne yaptılar?

— Ne yapacaklar? Çin İmparatorunun adamları Türk tüccarlarının pamuklarını ellerinden almışlar, bir de temiz dayak atmışlar

Hakan hiddetlenerek bağırdı:

— Bu ne küstahlık!

— Hem de haksızlıktır.

Hakan ayağa kalkarak:

— Türk milleti tarihi boyunca bu tembel sarı insanlardan çekmediği kalmamıştır. Bunlar komşu değil, başımıza ebedî bir felâket!

Vezir:

— Gün geçmez ki, hududumuza tecavüz etmemiş olsunlar, sürülerimizi alıp giderler, mamur şehirlerimizi harabederler. Bu sarı insanlar yüzünden Türk oğlu göçer evli oldu

Hakan bir aşağı bir yukarı dolaştıktan sonra:

— Biz de kısasa kısas yapalım. Onların ipek tüccarları da bizim yurdumuzdan geçip bir ticaret yolu olan han yolları bizdedir, biz de onların ipek tüccarlarının mallarını ellerinden alalım. Bu suretle ödeşmiş oluruz.

— Hakanım bunu kim yapabilir?

Hakan biraz düşündükten sonra:

— Bunu kim mi yapabilir? O koca kahraman Atalık Alp bu işi pek güzel görür

Vezir gülümseyerek:

— Aman hakanım, Atalıktan insanlar değil, şeytan bile ürker!

— Madem ki aman diliyorsunuz, canınızı bağışladım!

— Ben onun şöhretini duydum. Fakat kendisini görmedim. Bu nasıl bir adamdır?

— Dehşet efendimiz O bir insan değil, bir devdir.

— Ne gibi?

— Atalık Alp'ın giydiği çizmenin içine yedi yaşındaki bir çocuk girebiliyor.

— Aman bu nasıl adam?

— Hele hakanım çektiği oklar bir anda kayaları delmektedir!

— Derhal ona haber ver. Adamlarını alarak han yolunu tutup Çin kervanlarını vursun. Türkoğlunda nice aslanlar varmış, birkere daha Çilniler öğrensinler.

— Ferman efendimizindir. diyerek vezir, hakanın huzurundan çıkarak Atalık Alp'i buldu. Meseleyi ona anlattıktan sonra hakanın emrini de bildirdi. Atalık Alp:

— Ferman hakanımızındır. Ben onların hakkında gelirim.

Ertesi gün Atalık Alp yanına kırk yiğit aldı ve yolu kesmek üzere hazırlığını yaptı. İki metre boyunda olan bu dev adam pek korkunçtu. Kimse onun yüzüne bile bakamazdı. Atalık Alp yedek olmak üzere yanına dört at daha aldı. Çünkü kendisini en kuvvetli bir at iki saat taşıyabiliyordu. Bu atlar ya sakatlanıyor, yahut çatlayıp ölüyordu Başında miğfer, vücudünde ise örme bir zırh vardı. Elinde taşıdığı pala beş kilo ağırlığındaydı. Ayrıca belinde bir de iri topuzu vardı. Atalık Alp, şehirden çıkarken bu dev adamı seyretmek için halk sokaklara dökülmüştü

Atalık Alp, kırk yiğitiyle yola çıkarak Çinlilerin (Nan-Lu) adını verdikleri meşhur han yolunu tuttu. Bir tepeye çadırlarını kurup ipek tüccarlarını bekledi. Bir hafta geçmedi ki, bir dağın vadisinden Çinlilerin kervanı göründü. Tam bu kervan vadinin ortasına gelince Atalık Alp korkunç sesiyle:

— Heyy! Bire sarılar durun! diye bağırınca bu gök gürlemesini andıran korkunç sesten dağlar ve vadiler inledi. Bu ses aslan kükremesinden bile dehşetli idi. Çinliler bu sesin dehşetinden titreşip oldukları yerde donakaldılar. Biraz sonra dağdan bir adam aşağı indi. Sanki gökyüzünden bir dev anası üzerlerine geliyordu. Çinlilerin yanına gelince hepsi yere kapanıp aman dilediler. Atalık Alp:

— Siz bu dağlar üzerinde yaşayan Türk'ü bilmiyor musunuz? Neden bizim pamuklarımızı yağma ettiniz. Bizim dehşetimizden korkmayıp adamlarımızı neden dövdünüz? Şimdi sizin başınızı uçurayım mı?

Çinliler bu dev adamın ayaklarına kapandılar. Ve ona yalvardılar Atalık Alp:

— Madem ki aman diliyorsunuz canınızı bağışladım, yalnız malarınızı alıyorum, diyerek kervanın hepsini zaptetti. Bu malları Kâşğar'a yollarken biraz sonra karşısına bir Çin bölüğü çıktı. Bunları gören Atalık Alp bir ok çekti Bu ok kayalara çarpar çarpmaz taşlar parçalandı. Bunu gören Çin askerleri bir kayaya, bir de karşılarındaki dev adama bakınca korkularından geri dönüp kaçmaya başladılar. Atalık Alp kervanı alarak Kâşğar şehrine gelip bu malları hakana teslim etti. Türk bu suretle Çinlilerden intikamını almış oldu.

Tertipli bir çocuk musunuz?

Tertipli ve muntazam olmak sadece yaradılış meselesi değildir. İnsan istediği zaman da tertipli ve muntazam olabilir. Çok kere nereye koyduğumuzu bilemediğimiz bir defteri aramak, için zaman kaybına, veyahut mürekkep şişesini açık bıraktığımız için üstümüzün başımızın kirlenmesine sebep olmuştur. Aşağıdaki suallere doğru cevap verirseniz, tertipli bir çocuk olup olmadığınızı anlayabilirsiniz.

1 — Okul defteriniz ve kitaplarınız daima kırmızı veya mavi kâğıtla kaplı mıdır?
Evet: 2 **Hayır: 0**

2 — Yanınızda daima bir kalemtraş bulundurur musunuz?
Evet: 1 **Hayır: 0**

3 — Dikkatsizlik yüzünden mürekkep şişesini dökerek defterlerinizi veya üstünüzü başınızı kirlettiğiniz hiç oldu mu?
Evet: 0 **Hayır: 3**

4 — Şu anda, üzerinizdeki elbisede hiç kopmuş ve yerine yenisi dikilmemiş bir düğme var mı?
Evet: 0 **Hayır: 1**

5 — Masanızdaki kitaplar ve defterler gelişi-güzel, üstüste atılmış mıdır?
Evet: 0 **Hayır: 2**

6 — Çalışırken, ders için lâzım olacak bütün kitap, defter ve atlaslarını çıkartıp el altında bulundurur musunuz?
Evet: 1 **Hayır: 0**

7 — Kalemlerinizin, paranızın; mendilinizin hangi cebinizde bulunduğunu bilir misiniz?
Evet: 1 **Hayır: 0**

8 — Her ihtimale karşı yanınızda yedek bir kurşun kalemle küçük bir cep defteri taşır mısınız?
Evet: 1 **Hayır: 0**

9 — Geceleri yatmadan evvel elbiselerinizi iskemlenin veyahut masanın üzerine bumburuşuk bırakır mısınız?
Evet: 0 **Hayır: 2**

10 — Sık sık kaleminizi, defterinizi kaybedip saatlerce aradığınız olur mu?
Evet: 0 **Hayır: 2**

Elde ettiğiniz sayıların toplamı 14-9 arasında ise:

Tertipli ve titiz bir çocuk olduğunuz anlaşılıyor. Fakat isterseniz, bazı ufak tefek hatalarınızı da düzeltebilirsiniz. Sakın bu alışkanlıklarınızdan vazgeçeyim demeyiniz.

Elde ettiğiniz sayıların toplamı 9-4 arasında ise:

Savruk ve unutkan bir çocuk olmanız ihtimali çok kuvvetli... Büyüklerinizin, sizin bu halinizden şikâyet ettiklerine hiç şüphemiz yok. Aldığınız bir şeyi yerine koyun ve burada size sayı kaybettiren sualler üzerinde titizlikle durun. Eskisine nazaran daha tertipli olacağınızı tahmin ediyoruz.

Elde ettiğiniz sayıların toplamı 3 ten az ise:

Tertipsiz, savruk ve dalgacı bir çocuksunuz! En kısa zamanda bu kötü huyunuzu düzeltmeğe çalışın, yoksa ilerde büyük zararını görürsünüz. Büyüklerinizin nasihatlerini dinleyin ve söylediklerini yerine getirmeğe gayret edin.

Gaziantep'in Müdafaası ve Kurtuluşu

TARİHİMİZDEKİ kahramanlık destanlarından birini de Antepliler temiz kanlarını istiklâl uğrunda akıtarak yazmışlardır.

31 Kasım 1918'de Mondros mütarekesiyle Gaziantep Türk egemenliği altında bırakılmıştı. Fakat İngilizler asayişi temin bahanesiyle Antep'i, Urfa ve Maraş'ı işgal ettiler.

Suriye'den ve Kilikya'dan İngilizlerin çekilmesi üzerine yerlerini Fransızlar aldı. O civar halkını bu sebepsiz işgal zaten sinirlendiriyordu. Fransız işgalini protesto ettiler. Bu suretle için için bir kaynaşma başlamış oldu. Hele Fransızlar askerlerinin azlığı bahanesiyle bir de Ermeni alayı tertip edince kanlı bir boğuşma önüne geçilemez bir hal aldı.

Şehirdeki Ermeni ahali, Fransızları bayraklarla, törenlerle karşıladılar, çiçekler verdiler, o tarihe kadar birlikte ve kardeşçe yaşadıkları Türklere sırtlarını çevirmiş ve onlarla alay etmeğe başlamışlardı Türk halkın bu hoşnutsuzluğunu gören Fransızlar Antep'e daha fazla asker getiriyor, haklı bir isyanı bastırmak, sesleri kesmek, zorla o bölgelere hâkim olmak istiyorlardı.

25 Aralık 1921 de Gaziantep yaralarından kan sıza sıza Türk hâkimiyetine kavuştu.

Antep gibi Urfa ve Maraş'ta da Türk kanı kaynamağa başlamış ve protestolar bir fayda sağlamayınca işi milletçe bir karşıkoymağa doğru götürmeğe başlamışlardı.

Bu sırada Anadolu'da Millî Kuvvetler de gün geçtikçe artıyor, toplanıyor, Mustafa Kemal'in etrafında bir ordu ve yeni bir hükûmet teşekkül ediyor, sivil kuvvetler yer yer yurdun her tafafında toplanıyor, Istiklâl Savaşının ilk silâhları patlıyordu.

Antep, Urfa ve Maraş etrafında Millî Kuvvetler, Türk çeteleri belirmeğe başlamıştı. Bunlara Kılıçali, Şahin, Seyfullah gibi gözü pek, cesur ve artık kararını vermiş kahramanlar kumanda ediyordu.

Kılıçali Fransızlara çekilip gitmesi için bir zaman verdi. Fransızlar karşılarındaki kuvvetin birşey yapacağına inanmıyorlardı. Azlık da olsa bunların bum emleketin sahibi ve damarlarında atalarının temiz kanı kaynıyan Türkler olduklarını unutuyorlardı.

Birgün, iki Fransız askeri bir kadının çarşafını yırttı. Kadının yanında ancak on, on iki yaşlarında bulunan oğlu vardı. Çocuk anasını korumağa kalktı. Fransızlar bu çocuğu süngüliyerek şehit ettiler.

İşte Antep'i işgal eden Fransız askerleri böyle vahşi, histen, insanlıktan uzak birer hayduttular. Kahraman çocuğun şehit olması Türk kanına yeni bir ateş verdi. Maraş'ta, Urfa'da ve Antep'te korkunç bir hava esmeğe, kanlı boğuşma o zaman başladı. Bütün şehirlerde Ermeniler ve Türkler ayrı mahalleler işgal ediyorlardı. Fransızlar'la Ermeniler birlikte. Korkunç sokak muharebeleri başladı.

Her türlü silâha, bu arada uçaklara da sahip bulunan Fransızlar, Ermenilere de yardım ediyorlardı. Buna karşılık bu şehirlerin civarındaki Türk birlikleri de düşmanı muhasara ediyor, yardım ekiplerine ağır hücumlarda bulunuyorlardı.

Antepliler aç, silâhsız, yardımdan mahrum bir halde günlerce savaştılar. Özdemir bu Türk mukavemetini idare ediyordu Müdafaada bir yardımı dokunamıyacak olan Türklerin bir kısmı şehri terkettiler, bir kısmı da ;etelere ve Türk kuvvetlerine katılmak için ayrıldılar.

Antep ve civarında dört büyük kanlı muharebe oldu. Fransızlar Antep'in etrafını kuşattılar. Tam dört ay şehri aç bıraktılar ve Türk mahallerine durmadan gülle ve ölüm yağdırdılar Şehir nihayet teslim oldu. Fakat teslim olan bir harabeden ve açlıktan erimiş ailelerle bir yığın yaralıdan başka birşey değildi.

Şehrin ölüsünü teslim alan Fransızların bu kanlı zaferi çok sürmedi. Anadolu'da artık muntazam bir kuvvet vardı ve hakkı vermiyen insanlardan bu hakkı almak kuvvetine sahipti. Bunu Fransızlar da anladılar ve ister istemez o bölgelerden çekilerek Suriye'ye geçtiler.

Bu kanlı ve kahramanca savaştan sonra Antep, hakkı olan lâkabı kazandı. O bugün Gazi olmuş bir şehirdir, Gaziantep'tir. Gaziantep 25 Aralık 1921 de yaralarından kan sıza sıza Türk hâkimiyetine kavuştu.

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

BRAND İPNOTİZE EDİLEREK, MERİHLİ SANDIĞI ARKADAŞLARINA NASIL FENALIK ETMEĞE HAZIRLANDIĞINI ANLATIYOR.

BİR YOLUNU BULUP HAVA KORUNMA BİRLİKLERİNDEN BİRİNİN KOMUTANI OLDUM...

31

Görünmeyen Adam

DÜNYALILARA İYİLİK YAPIYORUM ZANNİLE BİRLİĞİMDE SABOTAJ YAPIYORDUM.

BİR ARA ADAMLARIMI DA KANDIRARAK BAZI CEPHANELİKLERİ BOMBALATTIM...

BİRGÜN AKLIM BAŞIMA GELDİ. FAKAT ARTIK İŞ İŞTEN GEÇMİŞ, MEMLEKETİME ÇOK ZARAR VERMİŞTİM..

EVET!

NİHAYET ASKERİ MAHKEMEYE TESLİM OLMAĞA KARAR VERDİM...

O SIRADA OZ-KAR MESELESİ ÇIKTI DEĞİL Mİ?

DOĞRU.. FAKAT SİMDİ GİDİP TESLİM OLABİLİRİM

DUR... BAK BİRŞEYLER OLUYOR

DİKKAT... HERKES SAKLANSIN MERİHLİ ESİR KAÇTI.!

RICK YAGER

O SIRADA ÖRGÜLÜK BİRBİRİNE GİRMİŞTİ

DİKKAT... DİKKAT... MERİHLİ ESİR KAÇTI... TEHLİKELİDİR... SAKININ...

ACABA BU KAÇAN BİZİM **OZ-KAR** OLMASIN?..

OLABİLİR BRAND! SU KÖŞEYE SAKLANALIM.

DİKKAT... DİKKAT!... KAÇAK YAKALANINCAYA KADAR KİMSE BİNADAN ÇIKMAYACAK... MEYDANLARDA DOLAŞMAYIN...

TEKRAR EDİYORUM KAÇAN CASUS ÇOK TEHLİKELİDİR...

DİKKAT... BÜTÜN MUHAFIZLAR!.. SIRTLARINIZ DAİMA DUVARA DAYALI DURUN!..

HER AN ATEŞE HAZIR OLUN!

BU EMİRLER DE NE DEMEK OLUYOR?

NİYE SIRTINIZ DUVARA DAYALI DURUYORSUNUZ?
ARKADAN VURULMAYALIM DİYE.. MERİHLİDE 20.NO. NEGATİF ATOM ÇEKİRDEĞİ VAR...
DEMEK O SİMDİ...
EVET "GÖRÜNMEYEN ADAM" HALİNDE !..
PEKİ BİNADAN KAÇMADIĞINI NEREDEN BİLİYORSUNUZ?
BÜTÜN ÇIKIŞ YERLERİNE ELEKTRONİK SUALAR KONDU...
DEMEK OZ-KAR GÖRÜNMEZ HALDE !
EVET BİZ DE DERHAL SAKLANALIM !..
1955, John F. Dille Co.
ÇÜNKÜ HERŞEYDEN EVVEL OZ-KAR, BİZİ BULUP İNTİKAM ALMAK İSTEYECEKTİR
ŞU TARAFA GİDELİM...
TELE VISION PHONE
YAGER
GEL SEN ŞU TELEFON KULUBESİNE GİR BRAND. BEN DE BİR YER BULURUM
YOK. ÖNCE SEN SAKLAN.
PHONE

A.. O NE ?.. BURADA BİRİSİ VAR... AFFEDERSİNİZ BAYAN.
YUKARI ÇIKALIM... ORALARI DAHA İYİDİR.
ACABA OZ-KAR BİZİ ŞİMDİ NERELERDE ARIYORDUR?
ÜZERİMİZDE TABANCA DA YOK... KEŞKE MUHAFIZLARDAN ALSAYDIK.
SİLAHSIZ OLARAK GÖRÜNMEYEN BİR ADAMLA MÜCADELE KOLAY DEĞİL.
HELE BU GÖRÜNMEYEN ADAM OZ-KAR OLURSA..
BAK BİR ATOM TABANCASI. BU BİZİM İŞİMİZE YARAR...
HAH...HAH...HAH... YILDIRIM KAPTAN ÖYLE YAĞMA YOK GERİYE BAKALIM!..

NE SANS DEĞİL Mİ ?... BENDE TABANCA VAR SİZDE YOK ... VE BİZ ŞU TENHA KÖŞEDE KARŞIKARŞIYAYIZ!

DUR OZ-KAR!.. EĞER BİZİ ÖL-DÜRÜRSEN SENİ YAKALAYIP PARÇA PARÇA EDERLER!
BANA AKIL ÖĞRETME .. ELİME BUN-DAN İYİ FIRSAT GEÇMEZ ...

AMA SONRA YAPTIĞINA PİŞMAN OLACAKSIN!
NİYE PİŞ-MAN OLA CAKMIŞIM. ÜÇE KA-DAR SAYIP ATEŞ EDECEĞİM BİR ... İKİ ...
RICK YAGER

BÜTÜN BİNADAKİLERİ BİR KOR-KU SARMIŞTI .. HERKES SO-ĞUK TERLER DÖKÜYOR VE...

GÖRÜNMEYEN ADAMI ARIYOR-LARDI. FAKAT ONU BUL-MAK BİR TÜRLÜ MÜMKÜN OLMUYORDU...

ASKERİ POLİS ŞEFLİĞİ
BURADA DA YOK .. HER KAPIYI AÇTIK-ÇA KAFAMA BİR ŞEY Yİ-YECEĞİM DİYE KORKUYORUM
GÖRÜNME-YEN BİR DÜŞMANI ARAMAK KOLAY DEĞİL...

BİZ ONU ARARKEN O KARŞIMA GEÇMİŞ BİZE GÜLÜYORDUR BELKİ...
ŞŞŞŞT! BİR AYAK SESİ DUYDUM!

BİRDEN ÜST KATTA BİR YERDEN BİR ATOM TABANCASININ SESİ GELDİ... ACABA NE OLMUŞTU?
YUKARI ARKADAŞLAR!

YILDIRIM KAPTAN NE OLDU? BİR TABANCA SESİ DUYDUK!
SONRA ANLATIRIM. OZ-KAR BU TARAFA KAÇTI!
İMKANSIZ O TARAFTA KAPI YOK!

BAKIN! CAMLARA YÜKLENİP DIŞARI FIRLADI.
DÖRDÜNCÜ KATTAYIZ. YERE DÜŞÜNCE PARÇALANIR...

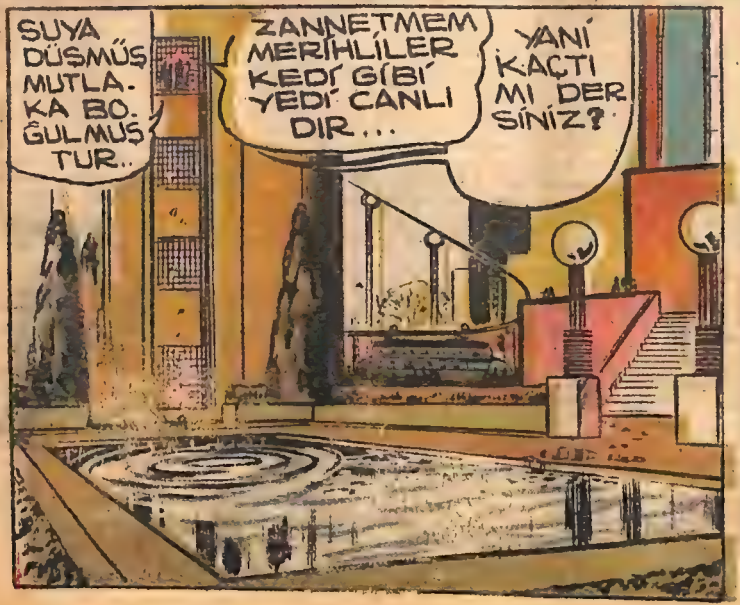
SUYA DÜŞMÜŞ MUTLAKA BOĞULMUŞTUR..
ZANNETMEM MERİHLİLER KEDİ GİBİ YEDİ CANLIDIR...
YANİ KAÇTI MI DERSİNİZ?

EVET... HAVUZDAN ŞİMDİYE KADAR ÇIKIP GİTMİŞTİR
PEKİ SİZİN BAŞINIZA NELER GELDİ?

OZ-KAR BENİ ÖLDÜR-MEK İÇİN ATOM TABAN-CASINI ATEŞLEYİNCE BRAND BENİ KURTARMAK İÇİN ÖNE ATILIP KENDİNİ FEDA ETTİ...
OZ-KAR TEKRAR ATEŞ ETMEGE VAKİT BULAMADAN ATILIP TABANCASINI ALDIM!...
YILDIRIM KA-TAN ÇABUK GELİN!
NE VAR? NE OLUYOR?
OZ-KAR'IN İZİNİ BULDUK!
BİZDEN İN-TİKAM ALMAK İÇİN TEKRAR BURAYA MI GİRDİ Kİ?
ONA YA-KIN BİR-ŞEY...
OZ-KAR PEN-CEREDEN SU-YA ATLADIĞI ZAMAN BEN BAHÇEDE İDİM HAVUZA KOŞTUM!
BÜTÜN BULDU-ĞUN İKİ ISLAK AYAK İZİYDİ DEĞİL Mİ?...
2.nci Kat
EVET AMA... BİRAZ SONRA HAVUZDAN U-ZAKLAŞAN BA-ZI KIRMIZI LE KELER VARDI
OZ-KAR CAMLARI KIRARKEN HERHAL-DE YARA-LANMIŞ OLACAK.
Zemin Kat
Çıkış

HAYIR... DİKKATLE BAKILINCA ANLAŞILIYOR BU KAN DEĞİL...

DOĞRU HAKLISINIZ.

BU OZ-KAR'IN ÜZERİNDE BULUNAN İŞARET FİŞEĞİNİN BOYASIDIR...

SUYA GİRİNCE ISLANMIŞ VE KAN GİBİ, DAMLAYA DAMLAYA LEKE YAPMIŞ...

BAKIN LEKELER BU TARAFA GİDİYOR

ANLAŞILDI NEHRE GİDİYOR... ORAYA GİRDİYSE, İZİNİ KAYBETTİK DEMEKTİR...

BAKIN ŞURADA BİR HAVA MOTOSİKLETİ HAREKET EDİYOR İÇİNDE DE KİMSE YOK!

TAMAM! BU OZ-KAR... GÖRÜNMEYEN ADAM HALİNE GELDİĞİ İÇİN ONU GÖREMİYORUZ...

BÖYLECE KAÇIP BİZDEN KURTULACAK!...

GELECEK SAYIDA
Görünmeyen Adamın Peşinde...

Dünyanın 4 Köşesinden

BALIKLAR DA KIŞ UYKUSUNA YATARLAR MI ?

Kış mevsimi gelince, birçok hayvanlar yuvalarına, kabuklarına veya toprak altına çekilerek, kendileri için tehlikeli olan bu günleri geçirmek için, derin bir uykuya dalarlar. Buna biz, kış uykusu diyoruz. Peki bu hayvanların arasında balıklar da var mıdır?

Evet vardır. Kış uykusuna yatan balıklar denizlerde değil, büyük nehirlerde yaşayanlardır. Kuzeydeki nehirlerin çoğu, hemen hemen bütün bir kış mevsimi süresince donarlar. İşte o nehirlerde yaşayan balıklar da, ölmemek için, donma işi balşar başlamaz hazırlıklarını bitirip kış uykusuna yatarlar. Buna uykudan ziyade, buzlar arasında uyuşma demek, belki daha doğru olur. Soğuk mevsim geçip te donlar çözülünce, bu balıklar yine eskisi gibi malûm hayatlarına dönerler.

İşin garibi, kış uykusuna yatıp da, soğuktan ölen tek balığa bile rastlanmamıştır.

★

TUHAF SORU

Erdem'in tuhaf bir huyu vardır. Her arkadaşının babasının ne iş yaptığını merak eder. Bir arkadaşına sordu:

— Senin baban ne iş yapar?

— Mürettip.

— Okuma, yazma bilir mi?

— !!??...

★

ESKİMO ÜLKESİNDE

— Fesuphanallah... Bu çamuru nereden buldunuz?

Türk Masallarını Okuyunuz !

MASAL ZİNCİRİ

Masalın anayurdu Doğudur. Doğu milletlerinin ve halk yığınlarının felsefesi, dünya görüşü, zevkleri, ahlâkı ve cemiyet nizamı bu masallarda parça parça yer almıştır Bu sebeple masallar bir taraftan çocuklar için en iyi okuma malzemesi olduğu gibi, büyükler için de değerli folklor materyelini teşkil eder.

Şarkta «Binbir Gece»den başka tam olarak derlenmiş masal yoktur. İşte **Türkiye Yayınevi** bu eksikliği düşünerek Türk masallarını bir araya toplamağa karar verdi. Bunun neticesi olarak «Masal Zinciri» cildi meydana geldi

Memleketin en tanınmış çocuk edebiyatı mütehassıslarının kaleminden çıkan bu masallar 288 büyük sayfalık bir cilt halinde toplanmıştır. İçinde tamamen renkli yüze yakın resim vardır. Üzeri renkli kuvertli olan bu cildin fiatı 4 liradır.

Ayrıca 14 fasikül halinde de satılmaktadır Beher fasikülün fiatı 30 kuruştur.

MASAL ZİNCİRİ FASİKÜLLERİ

1. Ayşe Fatma Tandıra
2. Keşişim Nereden Geliyorsun?
3. Önde mi Sonda mı?
4. Muradına Ermiyen Güzel
5. Haticenin Kocası
6. Helvacı Güzeli
7. Gülmiyen Sultan
8. Kadın Fena Olmasın
9. Zümrüdü Anka
10. Tembel Ahmet
11. Perili Ev
12. Kiraz Alj
13. Sarı Yasemin
14. Müneccimbaşı

DİKKAT

1 — Türk Masalları'nın ciltli takımı 4 lira, beher fasikülü 30 ar kuruştur.

2 — Almak istediğiniz cildin veya fasiküllerin okunaklı bir şekilde «Türkiye Yayınevi Sipariş Servisi» Ankara Cad. No. 36 - İstanbul adresine bir mektupla yazınız.

3 — Siparişlerin bedeli, posta havalesiyle veya Posta Pulu, Damga Pulu halinde taahhütlü mektup içinde mutlaka yollanmalıdır

4 — Ödemeli muamele yapmadığınız için sipariş bedellerjnin behemehal gönderilmesini rica ederiz.

MERAKLI VE ÖĞRETİCİ MACERA ROMANI

maymunlar ADASI

TEFRİKA : 11

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

ADNAN simsiyah sakallı, simsiyah saçlı hastanın yanına sokuldu. Elini korka korka alnına koydu. Hastanın henüz yüksek bir ateşi vardı. Rengi sapsarıydı. Buna rağmen gözlerini açmış, karşısındaki gemici kıyafetindeki adama dalgın dalgın bakmağa başlamıştı.

Öteki adam, korkunç ihtiyar, elini Adnan'ın omuzuna koydu. Çok bozuk bir İngilizce ile, kelimeleri araya araya konuştu:

— Sen... Doktor?

Adnan mümkün olduğu kadar İngilizceye çalışmıştı. Avustralya'da ve Pasifik adalarında bu dilin kendisine ne dereceye kadar lâzım olacağını bildiği için elinden geldiği kadar öğrenmişti.

— Hayır, ama doktor var, dedi.

— Sen İngiliz?

— Hayır!

— Fransız?

— Hayır!

— Portekizli?

— Hayır!

— Ne millet sen?

— Türk!

Bu kelime korkunç ihtiyarı irkiltti. Kalın, kır kaşları çatıldı. Sonra boğuk bir sesle ve Türkçe olarak haykırdı:

— Bana yalan söyleme!

Delikanlının artık şüphesi kalmamıştı. Fakat karşısındaki adamı katiyyen de babasına benzetemiyordu. Bu korkunç, vahşi bir orman, bir ağaç adamı idi.

— Ben Türk'üm, dedi Ben buraya babamı aramağa geldim. Derinceli Aziz'i aramağa geldim. Kardeşim İlhan'ı, babam Aziz'i arıyorum. Yoksa onlar siz misiniz?

Vahşi adam korkunç bir feryat koparttı.

AĞAÇ ADAMLARI

ADNAN'IN dönmeyişi Oğuz Beyi kuşkulandırmıştı. Kaptanla diğerleri yemeğe devam ederken ormana doğru ilerledi. Temel ve İhsan onu takip ettiler. Sağa, sola seslenerek Adnan'ı çağırdılar. Delikanlı hiçbir yerden cevap vermiyordu

Bir zaman oralarda dolaştılar. Döneceklerı sırada çok uzaklardan boğuk ve kalın bir feryat duydular.

İrkilen Oğuz Bey, sesin geldiği tarafa doğru ilerledi. Biraz yürüyünce rafyadan örülmüş ip merdiveni gördü Hiç tereddüt etmeden çıkmağa başladı. Onu Temel ve daha sonra İhsan takip ettiler. İkinci merdiveni de süratle çıktılar

Onları korkunç bir manzara ve hıçkırık sesleri karşıladı. İki orman adamını, ağaç adamını gördüler, ağaç evi, ağaç eşyayı ve orada bitkin hıçkırıklarla ağlıyan Adnan'ı gördüler. Şempanze bir köşeye çömelmiş derin bir hayret ve şaşkınlık içinde onları seyrediyordu.

Oğuz Bey peşinde iki arkadaşiyle odundan yapılmış döşeme üzerinde kısa adımlarla tek odalı eve doğru ilerledi.

Sesli sesli ağlıyan korkunç adam, iri elleriyle yüzünü kapatmıştı. O iri gövdenin bütün kuvveti tükenmiş gibiydi.

Adnan ayağa kalktı ve yaş içinde yüzünü çevirdi:

— Efendim, babam Derinceli lostromo Aziz'i ve ağabeyim İlhan'ı size tanıtayım, dedi.

İhtiyar yerinden doğrulmuştu. Oğuz Bey hiç şaşırmış görünmeden:

— Sizi bulduğumuz için çok memnunuz, dedi. Fakat herşeyden önce hastayı görmemiz lâzım

Ve İhsan'a işaret etti:

— İhsan Efendi, bir muayene yap bakalım.

Her iki insanın da ancak bellerinden dizlerine kadar olan kısımları rafyadan örülmüş, kaba bir pantalonla kapalıydı. Sanki tabiat bu çıplaklığı örtmek için vücutlarında daha fazla kıl bitmesine sebep olmuş, göğüslerini, kollarını tüyler istilâ etmişti.

Bu, korkunç, vahşi bir orman adamı idi...

Sağlık memuru hastanın kalbini dinledi, gözlerinin içine baktı, nabzını saydı ve ihtiyara dönerek sordu:

— Nesi var? Çoktandır hasta mı?

İhtiyar güç konuşuyordu. Ağlamaklı bir sesle:

— Günleri unuttuk biz, dedi. Bir defa daha böyle hastalandı. Okadar zayıfladı ki ölecek sandım. Ne kadar zaman geçti, bilmem Işte yine üç gündür o korkunç ateş başladı. Hiç bir şey yemiyor. Bu sefer eskisi kadar dayanamıyor. Hemen sayıklıyor, bağırıyor. Bir iki defa kendisini aşağıya atmak istedi. Güç tuttum. Bu ateş, bütün vücudünde duyduğu bu ağrılar onu deli ediyor.

İhsan Adnan'a takım çantasını getirmesini söyledi. Delikanlı bir maymun kadar çeviklik göstererek beş on dakika içinde istenileni getirdi.

Sağlık memuru hastaya bir enjeksiyon yaptı. Ve:

— Yarın sabaha kadar ateşin tamamiyle düşeceğini sanırım, dedi Mümkün olsa da onu gemiye götürsek.

Oğuz Bey:

— İlk tedaviyi burada yapmanız yerinde olur, dedi. Bu ağır vücudü yere indirmek pek kolay olmaz. Biraz kendisine gelsin

Ağaç evin misafirleri ikinci sedire sıralanmışlardı. Ortadaki ağaç masaya dirseğini dayamış olan korkunç adam belki daha ellisinde yoktu. Saç ve sakal yığınları arasından görünen cildi Pasifiğin zalim iklimi ile kavrulmuştu. Fakat derisinde pek az kırışık vardı. Üstlerine kıl yürümüş elleri, avuçlarının içi hırpalanmaktan nasır tutmuştu. Aslında da iri ve kuvvetli olan Derinceli Lostromo Aziz, zalim tabiatla çarpışırken bir kat daha irilmişti.

Gelenler hayret ve teessür içinde etrafı seyrediyorlardı. Genişçe bir odadan ibaret olan evin duvarında bir balta ve rafta bir destere ile bir iki bıçak vardı. Bunlardan ve topraktan yapılmış birkaç su ve yemek kabından başka hepsi ağaçtandı.

Çok muntazam kesilmiş hindistan cevizinden kâsecikler yapılmıştı. Oradaki hiçbir eşyada demir çivi görülmüyordu Rafflar şeker kamışından yapılmıştı. Yine şeker kamışından yapılmış dört köşe bir kasnaktan boy boy gerilmiş, bükülmüş rafyalar vardı. Bu gergin saplar arasından geçirilen ince rafyalarla kumaş gibi birşey dokunduğu anlaşılıyordu. Ve tine bu saplardan kabaca bir hasır gapka örülmüş ve duvara asılmıştı.

Odanın dışındaki ağaçtan yapılmış döşemenin kenarında korkuluk olarak kalın bükülmüş ve duvara asılmıştı.

İhtiyar kıpkırmızı kesilmiş gözlerini misafirlere çevirerek:

— Affedersiniz, dedi Biz konuşamıyoruz. Biz unuttuk. Hepsini, herşeyi unuttuk. Biz bağırırız birbirimize. Bizim maymunlar gibi... Konuşmağa lüzum yok.

Kesik kesik, dura dura, kelime arıyarak söylüyordu:

— Ne konuşacağız. Kalmadı artık. Hep beraberiz Biraz kımıldansak ötekimiz ne yapacağını bilir.

Bu sırada tavuk kadar iri bir kuş uçarak geldi, tahta fıçının kenarına çıktı. Hiçbir korku eseri göstermeden su içti oradan Maymun onun yanında oturuyordu Kuşun kanadı yüzüne çarpmasın diye yalnız başını geri çekmiş ve kuşun su içmesini seyretmişti.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

ÇANKIRI

Çankırı, İstasyon Caddesi

Orta Anadolu'nun kuzey bölgesinde Ankara-Zonguldak demiryolu üzerinde eski bir şehirdir. Bugün Kastamonu bölgesinin demiryolu durağı sayılan Çankırı, tarihin eski zamanlarındanberi tam bir Türk şehri olarak tanınmıştır.

Kızılırmak'a akan Tatlıçay ve Acıçay bu şehri besleyen iki sudur. Kuzey Anadolu'nun ormanlık bölgelerinden, İç Anadolu'nun bozkırlarına yol veren topraklar üzerinde kurulmuş olan Çankırı, her bakımdan görülmeğe değer bir şehirdir.

Şehrin bugün yıkık bir halde bulunan dört köşeli kalesi eskiden çok meşhurdu. Bu kaleyi kuşatan ordularına çoğu kolay kolay şehre girememişlerdi. Bir zamanlar Çankırı, Danişment oğullarının idaresinde kalmış, sonra Osmanlı padişahlarından Birinci Murad zamanında Osmanlı toprakları arasına katılmıştır.

Bu şehir çok eski zamanlardanberi sık sık yer sarsıntılarile yıkılmış, yeniden yapılmıştır.

Çankırı bölgesinde yetişen ürünlerin başlıcaları arpa, buğday ve meyvadır. Hayvancılıkta en göze çarpan şey, pek çok tiftik keçisi beslenmesidir.

Çankırı'nın büyük bir memleket hastahanesi, ortaokulu, piyade atış okulu, tarihsel camileri vardır. Şehrin nüfusu 1955 nüfus sayımına göre 288.777, yüzölçümü 9.083 kilometrekaredir. Bu ile bağlı ilçeler şunlardır: Çerkeş, Eskipazar, Ilgaz, Kurşunlu, Şabanözü, Yapraklı.

BUNU DUYDUNUZ MU?

GEÇENLERDE KURUMUŞ BİR YAPRAK ÜZERİNE PUL YAPIŞTIRARAK ARKADAŞINA GÖNDEREN SİCİLYALI BİRİNİN MEKTUBU YERİNE VARDI.

NEW YORK HAYVANAT BAHÇESİNDE BACAĞI KIRILAN MAYMUNUN SARGILARINI DİŞLERİYLE KOPARMAMASI İÇİN BOYNUNA TABLA GEÇİRİLMİŞTİR.

BİR MİL KÜP DENİZ SUYUNDAN 4 MİL. YON TON MAGNEZYUM ÇIKAR

RESİMDEKİ İŞÇİNİN TEK ELLE KULLANABİLECEĞİ BU KÜÇÜCÜK ÂLETLE, LOKOMOTİFİN YARDIMI OLMADAN, EN AĞIR VAGONLAR BİLE YÜRÜTÜLEBİLİR...

1780 SENELERİNDE FRANSA'DA YALNIZ KADINLAR DEĞİL ERKEKLER DE MANŞON KULLANIRLARDI...

MUSİKİ BİLGİLERİ

Sonat

Duyduğunuz müzik tâbirlerinden biri de sonattır. Sonat da, konserto, senfoni gibi batı müziğinin önemli kısımlarından biridir. Büyük müzik eserleri arasında yer alır. Senfoni gibi orkestra ile çalınmaz. Konserto gibi gibi de tek başına bütün yükü üzerine almaz Sonatlar, melodisi iki çalgı arasında paylaşılmış eserlerdir. İki çalgı, zaman zaman birbirine eşitlik ederek konseri müştereken yaparlar. Melodi, doğrudan doğruya keman veya diğer bir çalgının değildir. Melodiyi ikisi paylaşarak çalarlar.

Büyük bestecilerin hemen ekseriyeti çeşitli çalgılar için sonatlar yazmışlardır. Onlar da senfoni gibi çabuk, ağır, çok çabuk gibi kısımlarla çalınır.

Konservatuvar

İçinde yalnız müzik dersleri yapılan, yalnız müzik âletlerinin çalınması ve müziğe ait bilgilerin öğretildiği müzik okullarına konservatuvar denmektedir.

Konservatuvarların tarihi çok eskidir. Bizde bu gibi okulların açılması Cumhuriyet devri ile başlar.

Ankara, İstanbul ve İmirde olmak üzere üç konservatuvarımız vardır. Bunların en eskisi İstanbul Konservatuvarıdır.

Konservatuvarlarda müzikle beraber tiyatro ve bale de öğretilir. Konservatuvarlara ilk okul çağındakiler alındığı gibi daha büyük yaşlarda olanlar da devam edebilir.

Nuri Sami KORAL

TARİH YAPRAKLARI

TEVFİK FİKRET'İN DOĞUMU

Ünlü şair Tevfik Fikret, 24 Aralık 1868 de doğmuştu. Şiirlerini Rübabı Şikeste, Rübabın Cevabı, Şermin, Halûk'un Defteri, Halûk'un Vedaı adlı kitaplarda toplamıştır.

MİLLETLERARASI SAAT VE TAKVİMİN KABULÜ

26 Aralık 1925 te dünya milletlerinin kullandığı saat ve takvim kabul edildi. Daha önce Ezanî denilen bir saat kullanılıyor, akşam ezanı günün başlangıcı sayılıyordu. Ezan 12 de okunurdu. Takvim de dünyanın kullandığı takvimden 13 gün geri idi.

ATATÜRK'ÜN ANKARA'YA GELİŞİ

27 Aralık 1919 da rahmetli Atatürk Ankara'ya gitmişti.

MERAK ETMEYİN!

Yıkanır Mavi Parker QUİNK Mürekkebi

LEKELERİ ÇIKAR!

Böyle bir kaza herkesin başına gelebilir... yıkanır mavi Parker Quink mürekkebi üzüntüye mahal vermez. Sabun ve ılık su, kumaş veya ellerdeki lekeleri sürat ve kolaylıkla çıkarır. Üstelik Parker Quink mürekkebi kaleminizi temizleyen ve koruyan sihirli SOLV-X maddesini ihtiva eder.

YIKANIR MAVİ

Parker Quink

SOLV-X ihtiva eden yegâne mürekkep

EĞLENCE BULMACA

HABHABHG
ACEGHFDB
ACEGHFDB
ACEGHFDB
BBBBBBBB

Bu toplamdaki harfler 1-8 arasındaki rakamların karşılığıdır. Buradaki toplamı harfleri rakamlarla değiştirerek yapabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

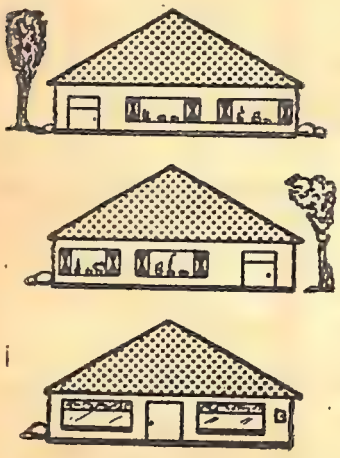

Bu resme yeni birşey ilâve etmeden, buradaki üç eve üç kere daha büyük bir dam verebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

ÇOCUKLAR DA ANLADI

Aydın'ın annesi babasının pantalonunu küçültüp giydirmişti ama, biraz bolca olmuştu. Arkadaşları bunu gürdüler, alaya başladılar.

Aydın da ağırbaşlı büyük bir adam gibi bir bol pantalonuna, bir de karşısındaki arkadaşlarına bakarak cevap verdi:

— Ne alay ediyorsunuz? Dar zamanın bolluğu bu!

GÖZLÜK

Gözünden şikâyetçi olan bir hasta göz doktoruna gitti Derdini anlatmağa başladı:

— Aman doktorcuğum! dedi. Şu gözüme iyi bakıver Allahını seversen! Hep gözümün önünde kara kara lekeler görüyorum!

Doktor muayene etti, duvardaki yazı örneklerini okutturmak istedi, nihayet hastaya döndü ve:

— Gözlük takmanız lâzım! dedi.

Hasta, derdine yine çare bulamamış gibi şaşkın şaşkın doktorun yüzüne baktı.

— Lekeleri daha iyi görebilmek için mi?

PUL Köşesi

En kıymetli pullarımız

Eski Türk pul kataloglarına göre 1862-63 tuğralı takse pullarından 3 kuruşluk kahverengi pulun damgasızı 100, damgalısı 40 lira.

1867'de basılan posta pullarından 25 kuruşluk kiremit renkli pulun damgasızı 300 lira. Yine 1867'de basılan takse pullarından 25 kuruşluk kahverengi pul 2.500 lira.

1884'te basılan siyah ve gri 25 kuruşluk posta pulu 80, ayni serinin dantelsiz, ayni kıymetteki pulu yine 80 lira.

1891'de basılan el ile sürşarjlı matbua pullarından 5 kuruşluk etrengi ve gri pulun damgasızı 100, damgalısı 60 lira.

1914'te basılan birinci Londra serisinin 200 kuruşluk yeşil ve siyah renkte, Sultan Reşad'ın resmi bulunan pulun damgasızı 125 damgalısı 80 lira.

Bundan sonra Cumhuriyet devrinin kıymetli pullarını bildireceğiz.

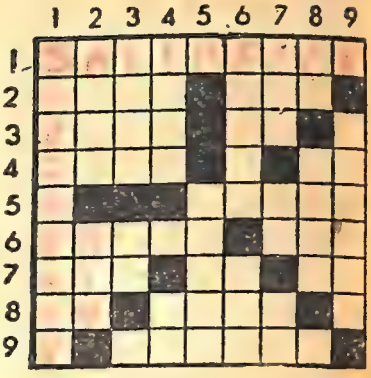

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir ilimiz. 2 — Tekdir, her zaman her yerde gürülen. 3 — Danseden kızlar grupu, tersinden okunursa bir emir. 4 — Hücum, sarının yarısı. 5 — Yüz kızartan. 6 — Sandalın kardeşi, beyazlı. 7 — Tersinden okunursa bir kadın işi, eski Mısırlıların bir tanrısı, sanat 8 — Bir nota, çocuklu adam. 9 — Amerika'da bir memleket.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Saçsız baş. 2 — Bir deniz, avuç içi 3 — Günlerden biri, tersinden okunursa rey. 4 — Şimendifer, babanın yarısı. 5 — Yaşça eşit. 6 — Eski zaman hikâyesi, bir çeşit kumaş 7 — Yapı bölmelerinden biri, bir nota, isim. 8 — Tersinden okunursa hayvan evi, bir kimsenin doğum yeri. 9 — Sargı sarılan yer.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	S	O	B	A	■	E	Ş	E	K
2	I	■	U	L	U	M	A	■	E
3	R	E	■	A	L	I	■	A	D
4	A	B	A	■	U	■	I	R	I
5	■	E	B	E	■	A	Y	A	■
6	A	D	A	■	O	■	I	B	O
7	M	I	■	A	B	A	■	A	R
8	A	■	A	Ş	A	Ğ	I	■	A
9	G	A	T	I	■	I	Ş	I	K

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 31 CİLT: 2
24 ARALIK 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

Kapak baskısı: APA Ofset
Klişe: Türkiye Klise Atölyesi

Sayısı: 75 kuruş. Yıllık abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

EZOP'TAN HİKÂYELER

Çeviren: Özay Süsoy

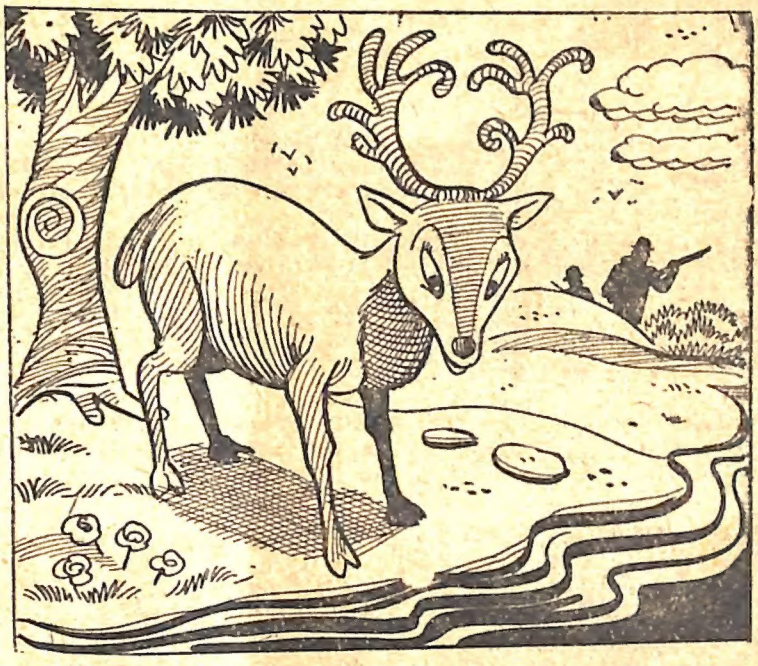

DEREDEKİ GEYİK

Derenin berrak sularından içmekte olan geyik boynuzlarının sudaki güzel aksine hayranlıkla baktı. Fakat bacaklarının ince uzun olmasına tahammül edemiyordu. «Ne kadar şahane boynuzlarım var. Başımda ne kadar güzel duruyorlar. Ama ya şu bacaklarım Onlardan öyle utanıyorum ki...» diye sızlandı.

Tam böyle kendi kendine dert yanıyordu ki, birkaç avcının kendisine doğru yaklaşmakta olduğunu gördü. Uzun bacakları kısa zamanda onu avcıların yanından uzaklaştırdı. Fakat ormana girince boynuzları iki adımda bir ağaçların dallarına takılmağa başladı. Tabii avcıların köpekleri yetiştiler ve etrafını çevirdiler. Zavallı geyik son nefesini verirken «Ne aptalım,» diye söylendi. «Eğer şu lüzumsuz boynuzlarım olmasa idi, bacaklarım hayatımı kurtaracaklardı.»

GÜZELLİĞİN ZARİF YAPRAKLARI, FAKAT ACI MEYVELERİ VARDIR.

İKİ KURBAĞA

İki kurbağa aynı havuzda yaşıyorlardı. Yaz sıcakları başlayınca havuzun suyu kurudu. Bunun için de iki kurbağa sulak bir yer aramak için yola koyuldular. Nihayet içerisi buz gibi sularla dolu bir kuyuya geldiler. Kurbağalardan birisi, «Haydi içerisine atlayalım,» diye sevinçle haykırdı. Diğeri, «Biraz dur bakalım,» dedi. «Ya bu kuyu da kurursa o zaman nasıl dışarı çıkacağız?»

SIÇRAMADAN ÖNCE ÖNÜNÜZE BAKIN.

Beraber GÜLELİM

EĞLENCE

Tosun yatılı okula yazılmıştı. İki ay sonra annesine gönderdiği bir mektupta çok eğlendiğini ve çok iyi olduğunu şöyle anlatıyordu:

«Anneciğim bu okulda o kadar eğleniyoruz ki! Hepimiz iyiyiz. Geçen gün yatakhanenin taş merdivenlerinden üçer üçer inerken ayağım kaydı, düştüm. Ama birşey olmadım. On dişlerimden ikisi çıktı.

Hani bir Mustafa vardı. bizim buradaki dağda kayak kaymağa çıktı. Uçurumdan yuvarlanmış. el kemiği kırılmış...

Arkadaşların, çoğu grip oldular. Hastahanede yatıyorlar; ben de nezleyim

Okulun kapıcısı asansörle yukarı kata çıkarken asansörün teli koptu. Adam öldü.

Anneciğim hepimiz iyiyiz. Çok üzülüyoruz...»

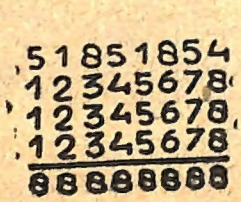

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli

ŞEREF KÖŞESİ

Semih BALOĞLU ☆ Kadıköy, Osmangazi İlkokulu, 5, No. 442

Şefik ÇAYANLAR ☆ Bursa, Emirbuhari İlkokulu, 5/A, 577

Kayahan YILDIRIM ☆ Konya, Mümtazkoru İlkokulu, 5/B, 739

Cansaran AĞAOĞLU ☆ Kızılırmak İlk okulu, S. 5, No. 42

Abdülkadir Yağcıoğlu ☆ Ankara, Barbaros İlkokulu, 5/B, 210

Nadir YENİŞEN ☆ İzmir, Alsancak İlk okulu, 1/B, No. 245

Neş'e ÖZBAY ☆ Salihli, Altınordu İlk okulu, S. 5, No. 222

İstemi LEVENT ☆ Salihli, Altınordu İlk okulu, 3/A, No. 377

Gülgün LEVENT ☆ Salihli, Altınordu İlk okulu, 1/A, No. 172

Arlan ATALAY ☆ Salihli, Altınordu İlk okulu, 3/A, No. 416

Asuman ATALAY ☆ Salihli, Altınordu İlkokulu, 1/A, 170

Arsal ATALAY ☆ Salihli, Altınordu İlk okulu, 4/A, No. 442

Kemal Özkoyuncu ☆ Gaziantep, İstiklâl İlk okulu, S. 5, No. 158

İhsan İPLİKÇİ ☆ Araç İlkokulu, Sınıf 5, No. 324

Azmi BALLIK ☆ Abapazarı, Karaosman İlkokulu, 1, No. 793

Feride NAZLIOĞLU ☆ Ankara, Barbaros İlko. 5/B, 1672

Salih NURATA ☆ Afyon, Cumhuriyet İlkokulu, 5, No. 947

Köksal TOPAL ☆ Karaisalı, Kasaba Köyü İlkokulu, 4, 83

Senol HIZAL ☆ Muğla, Ula Atatürk İlkokulu, 2, No. 321

Rafi URAL ☆ Sümer Ilkokulu, Sınıf 4/A, No. 203

Hasan ERKUT ☆ Eskişehir, Alpu İlk okulu, Sınıf 4

Nezih AKAT ☆ Üsküdar, Hattat İsmail Hakkı İlko. 5/B, 29

Gülnaz AKAT ☆ Üsküdar, Hattat İ. Hakkı İlko., 3/A, 192

Münevv[illegible] ÖR ☆ Tire, İstiklâl İlkokulu, Sınıf 5, N[illegible] 346

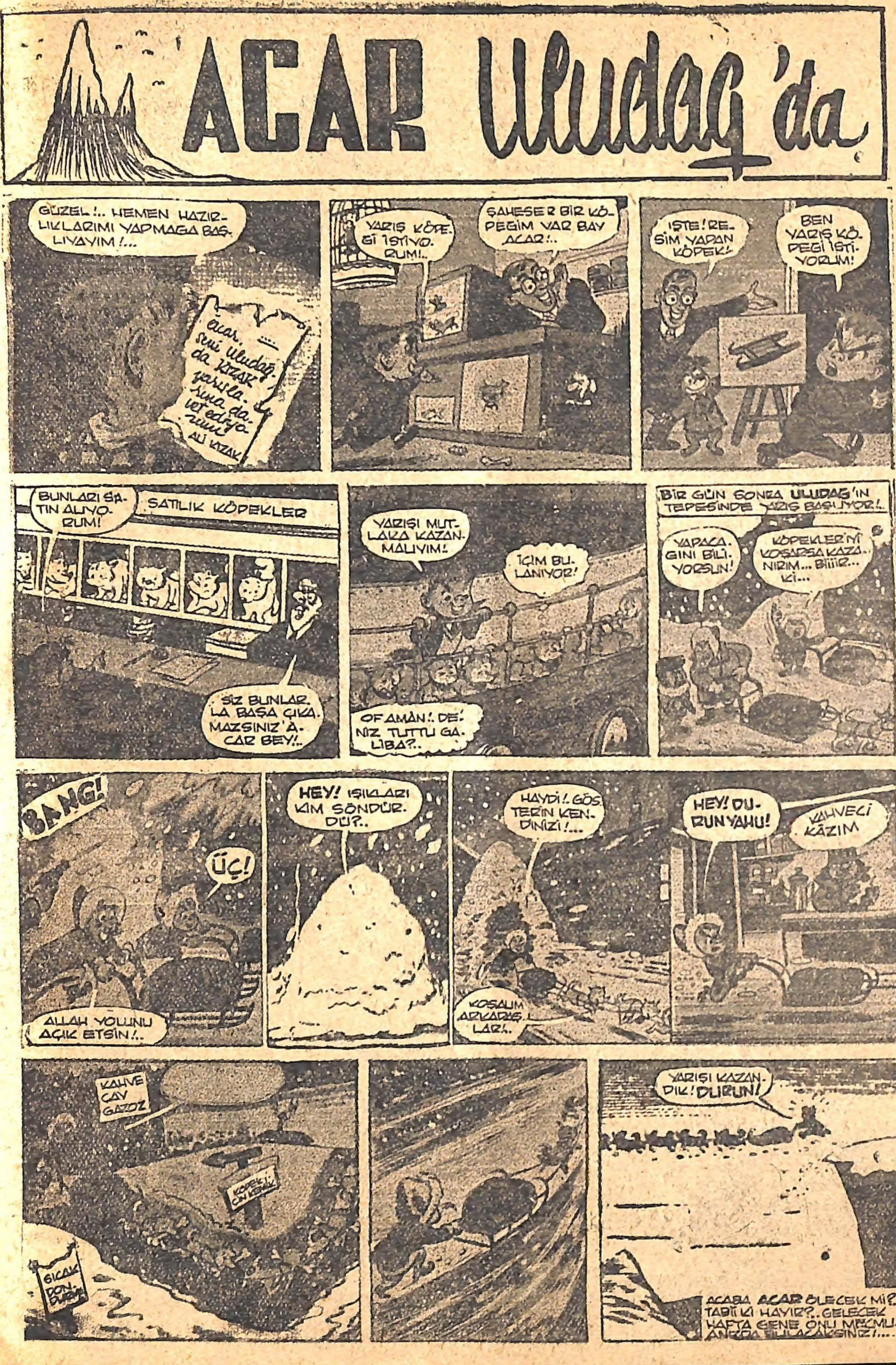
ACAR Uludağ'da
GÜZEL!.. HEMEN HAZIRLIKLARIMI YAPMAGA BAŞLIYAYIM!...
Acar, seni Uludağ'da kızak yarışlarına davet ediyorum
ALİ KIZAK
YARIŞ KÖPEĞİ İSTİYORUM!..
ŞAHESER BİR KÖPEGİM VAR BAY ACAR!..
İŞTE! RESİM YAPAN KÖPEK!
BEN YARIŞ KÖPEGİ İSTİYORUM!
BUNLARI SATIN ALIYORUM!
SATILIK KÖPEKLER
SİZ BUNLARLA BAŞA ÇIKAMAZSINIZ'ACAR BEY!..
YARIŞI MUTLAKA KAZANMALIYIM!
İÇİM BULANIYOR!
OF AMAN!. DENİZ TUTTU GALİBA?..
BİR GÜN SONRA ULUDAG'IN TEPESİNDE YARIŞ BAŞLIYOR!.
YAPACAGINI BİLİYORSUN!
KÖPEKLER'İ KOŞARSA KAZANIRIM... BİİİR... Kİ...
BANG!
ÜÇ!
ALLAH YOLUNU AÇIK ETSİN!..
HEY! IŞIKLARI KIM SÖNDÜRDÜ?..
HAYDİ!. GÖSTERİN KENDİNİZİ!...
KOŞALIM ARKADAŞLAR!..
HEY! DURUN YAHU!
KAHVECİ KÂZIM
KAHVE ÇAY GAZOZ
SICAK DONDURMA
YARIŞI KAZANDIK! DURUN!
ACABA ACAR ÖLECEK Mİ?.. TABİİ Kİ HAYIR?.. GELECEK HAFTA GENE ONU MECMU-

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA

Gaziantep'in Kurtu